

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 210/06-44

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Bárányu a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti M. M., D., P., zastúpenej advokátkou JUDr. O. H., Advokátska kancelária, Ž., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 921/96, na neverejnom zasadnutí 3. novembra 2006 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 921/96 p o r u š i l základné právo M. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. M. M. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Považská Bystrica p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Považská Bystrica je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania M. M. v sume 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) na účet jej advokátky JUDr. O. H., Advokátska kancelária, Ž., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažnosti M. M. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 210/06-12 z 21. júna 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť M. M., D., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenou advokátkou JUDr. O. H., Advokátska kancelária, Ž., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 921/96.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 30. júla 1996 okresnému súdu žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá je vedená pod sp. zn. 6 C 921/96. Okresný súd v tejto veci do dňa podania ústavnej sťažnosti, t. j. už viac ako 9 rokov a 10 mesiacov právoplatne nerozhodol.

Podľa sťažovateľky okresný súd od začatia konania v tejto veci koná s prietahmi trvajúcimi jednotlivo aj osem mesiacov, ktoré vznikajú v dôsledku jeho nečinnosti. Nečinnosť okresného súdu je podľa nej zrejmá, napr. v obdobiach od 30. júla 1996 (podaný žalobný návrh) do 26. marca 1997 (uskutočnenie prvého pojednávania), od 9. januára 1998 (ohliadka predmetu sporu) do 23. septembra 1998 (uznesenie o ustanovení znalca), od 23. septembra 1998 do 31. mája 1999 (uskutočnenie pojednávania v tejto veci), od 20. augusta 1999 (uznesenie o návrhu na predbežné opatrenie) do 14. marca 2000

(žiadosť o zaslanie opisu zápisníc z dôvodu straty časti spisu), ako aj od 21. novembra 2000 (uznesenie o ustanovení znalca) do 11. júna 2001 (konanie pojednávania vo veci). Nečinnosť okresného súdu v tomto konaní však nemožno podľa nej obmedziť len na tieto obdobia, ktoré vymenovala ako príklad.

V období rokov 2002 a 2003 sa spis v tejto veci nachádzal na Krajskom súde v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) za účelom rozhodnutia o odvolaní. V priebehu konania sťažovateľka podaním zo 4. apríla 2005 požiadala o prerušenie konania až do 1. septembra 2005.

Posledným úkonom okresného súdu v tejto veci bolo zaslanie spisu krajskému súdu 7. marca 2006 z dôvodu odvolania sťažovateľky proti uzneseniu, ktorým okresný súd rozhodol, že znalec Ing. F. nie je vylúčený zo znaleckého dokazovania.

Sťažovateľka viackrát telefonicky i osobne alebo prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadala zákonného sudcu, aby v predmetnom konaní pokračoval. Na tieto výzvy a urgencie vo veci konajúci sudca reagoval príslubom, že bude v konaní postupovať bez zbytočných prietáhov, ktorý však následne nedodrжал.

Dňa 10. mája 2006 podala sťažovateľka písomnú sťažnosť predsedovi okresného súdu, v ktorej požiadala o ďalšie konanie v tejto veci. Okresný súd na túto sťažnosť reagoval podaním z 11. mája 2006, v ktorom jej oznámil, že vec prešetří a o výsledku prešetrenia bude písomne informovaná po vrátení spisu z krajského súdu.

Predĺženie konania nebolo podľa sťažovateľky zapríčinené zložitou predmetu konania, pretože v tomto prípade ide podľa nej o vec skutkovo i právne jednoduchú a ani správaním účastníkov konania, ktorí súdu v jeho priebehu podľa nej poskytovali potrebnú súčinnosť.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že jej základné právo na prerokovanie veci bez

zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 C 921/96 porušené, prikázal okresnému súdu v uvedenej veci konať bez zbytočných priesťahov, priznal jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 60 000 Sk a zaviazal okresný súd nahradiť jej trovy právneho zastúpenia.

Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom podaní z 28. augusta 2006 ústavnému súdu na základe jeho výzvy oznámila, že netrvá na konaní verejného pojednávania v predmetnej veci a súhlasí s upustením od neho.

Na základe výzvy ústavného súdu sa podaním č. Spr. 688/06 z 5. septembra 2006 k sťažnosti vyjadril okresný súd prostredníctvom svojho predsedu a zákonného sudcu. V rámci svojho vyjadrenia vo veci predseda okresného súdu uviedol, že súhlasí s upustením od verejného ústneho pojednávania. Zákonný sudca vo svojom stanovisku podrobne popísal procesné úkony vykonané súdom v priebehu sťažovateľkou v sťažnosti označených období nečinnosti súdu a následne uviedol: *„Rozhodne popieram, že by sa súd dopúšťal aj v ďalších priebehoch konania nečinnosti o čom svedčí skutočnosť, že vo veci bolo uskutočnených pred Okresným súdom Považská Bystrica a pred Krajským súdom Trenčín celkovo 19 pojednávanií. Bola vykonaná jedna ohliadka, Okresným súdom Považská Bystrica, Krajským súdom Banská Bystrica a Krajským súdom Trenčín bolo vyhotovených v písomnej forme 16 uznesení, 1 rozsudok a bolo vyhotovených 8 znaleckých posudkov a odborných vyjadrení znalcov. Chcem poukázať na skutočnosť, že sa jedná o mimoriadne náročnú právnu vec týkajúcu sa vypořádania BSM účastníkov s rozsiahlym predmetom masy BSM. Samotní účastníci v priebehu konania neustále svojimi návrhmi menili rozsah tejto masy čím predlžovali dokazovanie vo veci, žiadali o odročenie pojednávanií, alebo sa zo svojej neúčasti na nich ospravedlňovali, vznášali námietky proti osobám znalcov, čím prispievali k predlžovaniu konania. Skutočnosť, že počas celého priebehu konania zo strany súdu nedochádzalo k subjektívnym priesťahom možno zistiť zo samotného obsahu spisu, ktorý Vám predkladám.“*

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne doručila 30. júla 1996 okresnému súdu žalobu o vyporiadanie BSM smerujúcu proti žalovanému, ktorá bola zaevidovaná pod sp. zn. 6 C 921/96.

Zákonný sudca JUDr. L. V. nechal pokynom 2. augusta 1996 predložiť spis v tejto veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici spolu s jeho žiadosťou o vylúčenie z jej prerokovania, pretože žalovaný je jeho priateľ z detstva (spis bol doručený 11. septembra 1996). Uznesením z 30. augusta 1996 Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o vylúčení tohto sudcu z prerokovania a rozhodovania predmetnej veci. Okresnému súdu bol spis vrátený 23. januára 1997 a následne na základe pokynu z 27. januára 1997 bolo uznesenie z 30. augusta 1996 zaslané účastníkom konania.

Pokynom z 30. januára 1997 nechal zákonný sudca vyzvať sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku a zároveň zaslať podaný návrh žalovanému spolu s výzvou, aby sa k nemu vyjadril. Dňa 29. januára 1997 bola predmetná vec pridelená sudcovi JUDr. R. J. Právny zástupca sťažovateľky súdny poplatok zaplatil kolkom na rube podania doručeného súdu 11. februára 1997.

Zákonný sudca pokynom z 25. februára 1997 nariadil pojednávanie na 26. marec 1997. Vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného bolo okresnému súdu doručené 27. februára 1997. Pojednávanie konané 26. marca 1997 bolo odročené na 28. apríla 1997 za účelom vykonania ďalšieho dokazovania.

Podaním zo 4. apríla 1997 sa k meritu veci vyjadril právny zástupca sťažovateľky a následne podaním z 25. apríla 1997 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu

kolízie pojednávanií. Pojednávanie konané 27. apríla 1997 okresný súd uznesením odročil na 26. máj 1997 za účelom „*dovypočutia*“ sťažovateľky a ďalšieho dokazovania.

Na pojednávanií 26. mája 1997 okresný súd vypočul sťažovateľku, právny zástupca žalovaného následne uviedol, že v lehote 10 dní zašle súdu svoje stanovisko k jej vyjadreniu a obaja právni zástupcovia navrhli okresnému súdu ustanoviť znalcov z odboru oceňovania nehnuteľností, motorových vozidiel a bytového zariadenia. Okresný súd toto pojednávanie odročil na neurčito. Pokynom z 9. júna 1997 vo veci konajúci sudca nariadil pojednávanie na 7. júl 1997. Právny zástupca žalovaného sa k výpovedi sťažovateľky vyjadril podaním doručeným 11. júna 1997.

Podaním doručeným okresnému súdu 13. júna 1997 svoju neúčast' na pojednávanií ospravedlnil (vzhľadom na nevyhnutnú účasť na vyšetrovacom úkone v inej veci) právny zástupca žalovaného a požiadal o jeho zrušenie. Pokynom z 18. júna 1997 bolo nariadené pojednávanie odročené na 21. júl 1997. Dňa 25. júna 1997 požiadala právna zástupkyňa sťažovateľky o odročenie pojednávania nariadeného na 21. júla 1997, pretože v tom čase bude na dovolenke a sestra sťažovateľky predvolaná na pojednávanie ako svedkyňa mala byť až do 6. augusta 1997 na liečení. Súdu preto navrhla pojednávanie nariadiť až po tomto termíne. Zákonný sudca nariadené pojednávanie následne zrušil a ďalšie nariadil na 18. august 1997. Pojednávanie konané 18. augusta 1997 odročil na neurčito za účelom vykonania znaleckého dokazovania.

Vo veci konajúci sudca uznesením č. k. 6 C 921/96-108 z 26. novembra 1997 ustanovil znalca z odboru oceňovania nehnuteľností Ing. J. P. V ten istý deň okresný súd nariadil vykonanie ohliadky nehnuteľností i hnutelných vecí nachádzajúcich sa v rodinnom dome na 9. január 1998. O vykonaní nariadenej ohliadky bola 9. januára 1998 na mieste samom okresným súdom spísaná zápisnica. Na základe pokynu zákonného sudcu z 12. januára 1998 bola zaslaná výzva Okresnému úradu P., odbor katastrálny (ďalej len „OÚ P.“) na predloženie viacerých listov vlastníctva. Na základe pokynu sudcu z 13. februára 1998 bol spis v predmetnej veci predložený znalcovi Ing. J. P. Vypracovaný znalecký posudok doručený okresnému súdu 13. mája 1998 bol následne súdom zaslaný

účastníkom konania, aby sa k nemu vyjadrili a zároveň na základe tohto pokynu bola zaslaná výzva OÚ P. Uznesením z 15. mája 1998 priznal okresný súd znalcovi Ing. J. P. znalečné a následne ho nechal doručiť účastníkom konania a tomuto znalcovi.

Právny zástupca žalovaného podaním zo 4. augusta 1998 okresnému súdu oznámil, že žalovaný nesúhlasí s cenou rodinného domu, tak ako bola určená v znaleckom posudku. OÚ P. podaním doručeným 20. augusta 1998 okresnému súdu na základe jeho výzvy zaslal požadovanú správu.

Na základe pokynu zo 4. septembra 1998 okresný súd zaslal výzvu právnej zástupkyňi sťažovateľky za účelom oznámenia technického údajov viacerých motorových a prípojných vozidiel. Predmetná výzva bola právnu zástupkyňou splnená podaním doručeným 7. septembra 1998, ktoré bolo na základe urgencie okresného súdu z 9. septembra 1998 doplnené podaním doručeným 18. septembra 1998.

Okresný súd uznesením z 23. septembra 1998 ustanovil v predmetnej veci znalca z odboru oceňovania motorových vozidiel Ing. J. L. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu 16. októbra 1998 podal námietku zaujatosti proti ustanovenému znalcovi Ing. J. L. Na základe výzvy okresného súdu z 19. októbra 1998 sa znalec k podaným námietkam vyjadril podaním doručeným súdu 22. októbra 1998. Podaním z 27. novembra 1998 okresný súd právnenému zástupcovi žalovaného oznámil, že jeho námietky zaujatosti proti ustanovenému znalcovi nie sú opodstatnené a zároveň ho vyzval, aby ustanovenému znalcovi poskytol potrebnú súčinnosť pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty. Spisový materiál v predmetnej veci bol ustanovenému znalcovi Ing. J. L. doručený 12. januára 1999. Znalecký posudok zo 6. marca 1999 (doručený 8. marca 1999) okresný súd na základe pokynu sudcu z 19. marca 1999 doručil právnym zástupcom účastníkov konania. Uznesením z 19. marca 1999 okresný súd znalcovi Ing. J. L. priznal znalečné. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpovedal na výzvu súdu z 19. marca 1999 podaním doručeným 7. apríla 1999.

Pokynom sudcu z 13. apríla 1999 bolo v predmetnej veci nariadené pojednávanie na 31. máj 1999. Okresný súd pojednávanie konané 31. mája 1999 odročil na 30. jún 1999 za účelom opätovného predvolania žalovaného pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty a znalcovi Ing. J. P. uložil, aby doplnil podaný znalecký posudok ohľadne vyjadrenia sa k trhovej cene oceňovaných nehnuteľností, a to k 25. septembru 1995.

Podaním doručeným okresnému súdu 17. júna 1999 právna zástupkyňa sťažovateľky navrhla spôsob vypořádania BSM medzi účastníkmi konania. Znalec svoje odborné vyjadrenie k trhovej cene nehnuteľností doručil okresnému súdu 21. júna 1999.

Okresný súd 30. júna 1999 pojednávanie odročil na neurčito s tým, že žalovaného zaviazal písomne konkretizovať námietky zaujatosti proti znaleckým posudkom Ing. J. P. Dňa 9. júla 1999 podal okresnému súdu žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na vydanie predbežného opatrenia v tejto veci. Žalovaný svoju povinnosť uloženú mu na pojednávaní z 30. júna 1999 splnil podaním doručeným okresnému súdu 19. júla 1999.

Na základe pokynu z 20. júla 1999 nechal vo veci konajúci sudca doručiť návrh na vydanie predbežného opatrenia právnej zástupkyne sťažovateľky spolu s výzvou, aby sa k nemu vyjadrila. Sťažovateľka svoje vyjadrenie týkajúce sa podaného návrhu na vydanie predbežného opatrenia súdu doručila 28. júla 1999. Okresný súd uznesením č. k. 6 C 921/96-257 z 20. augusta 1999 návrh žalovaného na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Žalovaný sa 6. septembra 1999 proti tomuto uzneseniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolal. Na základe výzvy okresného súdu z 9. septembra 1999 sa k podanému odvolaniu prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním doručeným súdu 23. septembra 1999 vyjadrila sťažovateľka. Spisový materiál v predmetnej veci bol následne predložený v prílohe podania zo 6. októbra 1999 krajskému súdu.

Podľa úradného záznamu spísaného 3. novembra 1999 vedúcou kancelárie okresného súdu spis v uvedenej veci bol vrátený z krajského súdu a zároveň v tento deň jej bol

predložený. Z uvedeného záznamu ďalej vyplýva, že spis bol úplne poškodený s roztrhaným obalom, zničenými viacerými stranami, chýbajúcimi stranami a zle zažurnalizovaný.

Okresný súd požiadal 14. marca 2000 právnych zástupcov účastníkov konania o predloženie listín, ktoré boli súčasťou spisu z dôvodu jeho poškodenia. Sťažovateľka na jeho výzvu reagovala podaním doručeným 4. apríla 2000. Právny zástupca žalovaného bol na splnenie tejto výzvy vyzvaný podaniami z 20. apríla 2000, 24. mája 2000 a žalovaný podaním z 25. mája 2000. Podľa úradného záznamu spísaného 31. mája 2000 sa na okresný súd dostavil žalovaný, ktorý predložil viaceré listiny týkajúce sa predmetnej veci. Podaním z 1. júna 2000 okresný súd vyzval žalovaného, aby mu zaslal ešte odpis svojho písomného vyjadrenia k podanému návrhu z 25. februára 1997. Okresný súd následne podaním z 1. júna 1999 upovedomil právnych zástupcov účastníkov konania, že spis v tejto veci bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní žalovaného (spis bol krajskému súdu doručený 16. júna 2000).

Uznesením zo 7. augusta 2000, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8. septembra 2000, krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu z 20. augusta 2000. Spis vo veci bol okresnému súdu doručený späť 23. augusta 2000. Na základe pokynu sudcu z 31. augusta 2000 bolo uznesenie zo 7. augusta 2000 doručené právnym zástupcom účastníkov konania.

Vo veci konajúci sudca 21. septembra 2000 nariadil v predmetnej veci pojednávanie na 6. november 2000. Okresný súd toto pojednávanie odročil na 21. november 2000 za účelom výsluchu znalca k námietkam vzneseným žalovaným voči znaleckému posudku (námietky boli znalcovi doručené na pojednávaní krátkou cestou). Uznesením z 21. novembra 2000 okresný súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania. Uznesením z 21. novembra 2000 okresný súd rozhodol, že ustanovuje znalca z odboru stavebníctva – oceňovanie nehnuteľností Ing. J. F.

Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným 6. decembra 2000 podal námietky proti osobe znalca Ing. J. F. a súčasne okresnému súdu oznámil, že trvá na tom, aby znalecký posudok vypracoval Ústav súdneho inžinierstva v Ž.

Podaním zo 7. decembra 2000 okresný súd právnenému zástupcovi žalovaného oznámil, že jeho námietkam voči osobe ustanoveného znalca ako nedôvodným nevyhovet. Dňa 19. februára 2001 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok zo 16. februára 2001 vypracovaný znalcom Ing. J. F. Vo veci konajúci sudca pokynom z 27. februára 2001 zaslal vyhotovený znalecký posudok právny zástupcom účastníkov konania spolu s výzvou, aby sa k nemu vyjadrili a súčasne dal vyzvať znalca Ing. J. F., aby písomne špecifikoval znalečné. Dňa 5. marca 2001 znalec Ing. J. F. predložil súdu vyúčtovanie znalečného. Sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne 16. marca 2001 doručila okresnému súdu svoje námietky k znaleckému posudku. Uznesením z 20. marca 2001 (právoplatným 18. apríla 2001) okresný súd priznal znalcovi Ing. J. F. znalečné.

Vo veci konajúci sudca 3. mája 2001 nariadil v predmetnej veci pojednávanie na 11. jún 2001, nechal naň predvolať účastníkov konania, ich právnych zástupcov a znalca, ktorému boli súčasne doručované aj podané námietky proti jeho znaleckému posudku sťažovateľky. Právna zástupkyňa sťažovateľky podaním doručeným 8. júna 2001 okresnému súdu navrhla spôsob vyporiadania majetku patriaceho do BSM. Dňa 11. júna 2001 bolo okresnému súdu doručené stanovisko znalca Ing. J. F. k podaným námietkam sťažovateľky proti ním vypracovanému znaleckému posudku.

Pojednávanie konané 11. júna 2001 bolo okresným súdom odročené na neurčito za účelom vykonania ďalšieho dokazovania. Dňa 26. júna 2001 zákonný sudca nariadil pojednávanie na 15. august 2001. Okresný súd pojednávanie konané 15. augusta 2001 odročil na 26. september 2001 za účelom predvolania znalca a súčasne žalovanému uložil povinnosť predložiť písomné námietky voči znaleckému posudku. Žalovaný uložení povinnosť splnil 24. augusta 2001. Pojednávanie konané 26. septembra 2001 okresný súd odročil na 8. október 2001 za účelom vyhlásenia rozsudku.

Podaním doručeným 28. septembra 2001 znalec Ing. J. F. doručil súdu vyúčtovanie znalečného. Žalovaný podaním doručeným 7. októbra 2001 ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu služobných povinností mimo územia Slovenskej republiky. Na pojednávaní konanom 8. októbra 2001 okresný súd vyhlásil rozsudok č. k.

6 C 921/96-380 (rozsudok bol prepísaný na základe pokynu zo 4. decembra 2001). Uznesením zo 4. decembra 2001 (právoplatným 21. januára 2002) okresný súd priznal znalcovi Ing. J. F. znalečné.

Žalovaný prostredníctvom svojho nového právneho zástupcu podal 14. januára 2002 proti rozsudku z 8. októbra 2001 odvolanie. Pokynom zo 7. februára 2002 nechal vo veci konajúci sudca zaslať podané odvolanie právnej zástupkyňi sťažovateľky, aby sa k nemu vyjadrila, vyzvať žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za podanie odvolania a pripojiť doručky k rozsudku z 8. októbra 2001. Žalovaný súdny poplatok za podané odvolanie zaplatil 13. februára 2002. Dňa 18. februára 2002 bolo okresnému súdu k podanému odvolaniu doručené vyjadrenie právnej zástupkyne sťažovateľky.

Znalec Ing. J. F. okresnému súdu na základe jeho výzvy z 21. februára 2002 doručil 5. marca 2002 vyúčtovanie dopravy.

Spis v predmetnej veci bol 11. apríla 2002 (na základe pokynu z 12. marca 2002) doručený krajskému súdu. Krajský súd tento spis okresnému súdu vrátil 22. apríla 2002 bez meritórneho vybavenia odvolania z viacerých dôvodov.

Na základe pokynu vo veci konajúceho sudcu z 9. mája 2002 bola následne žalovanému zaslaná výzva na doplnenie podaného odvolania. Žalovaný bol na splnenie tejto výzvy vyzvaný okresným súdom podaním z 12. júna 2002. Podaním doručeným 17. júna 2002 žalovaný doplnil svoje odvolanie. V súlade s pokynom zákonného sudcu z 9. júla 2000 bol právny zástupca žalovaného vyzvaný na zaplatenie doplatku súdneho poplatku za podanie odvolania vo výške 45 302 Sk a znalcom Ing. J. F., Ing. J. L. a Ing. J. P. boli zaslané výzvy, aby súdu oznámili dátum, ku ktorému stanovili všeobecnú cenu vecí patriacich do BSM v ich znaleckých posudkoch.

Na základe pokynu sudcu z 24. júla 2002 bolo doplnenie odvolania doručené právnej zástupkyňi sťažovateľky. Podaním doručeným súdu 24. júla 2002 právny zástupca žalovaného požiadal o predĺženie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku z dôvodu čerpania

dovolenky ním i žalovaným a o zaslanie poštovej poukážky. Poštová poukážka bola právnenému zástupcovi zaslaná 25. júla 2002. Znalci Ing. J. P., Ing. J. L. a Ing. J. F. odpovedali na výzvu súdu podaniami doručenými 25. júla 2002. K podaniu, ktorým žalovaný svoje odvolanie doplnil, sa sťažovateľka vyjadrila prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním doručeným 1. augusta 2002.

Dňa 14. augusta 2002 bola na okresnom súde spísaná zápisnica o rekonštrukcii spisu podľa § 26 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 66/1992 Zb. o spravovacom poriadku pre okresné a krajské sudy v znení neskorších predpisov, ktorá bola na základe pokynu sudcu z toho istého dňa doručená právny zástupcom účastníkov konania. Spis v tejto veci bol následne na základe pokynu zákonného sudcu zo 14. augusta 2002 doručený 23. augusta 2002 krajskému súdu.

Sťažovateľka 18. decembra 2002 doručila krajskému súdu svoju „*Žiadosť o urýchlenie súdneho konania*“, na ktorú tento reagoval podaním z 23. januára 2002, v ktorom jej oznámil, že pre veľký počet nevybavených vecí a obtiažnosť predmetnej veci nie je možné jej žiadosti vyhovieť. Sťažovateľka krajský súd požiadala o konanie v predmetnej veci aj podaniami z 22. apríla 2003 a 4. septembra 2003.

Vo veci konajúci sudca krajského súdu 17. septembra 2003 nariadil na 14. október 2003 pojednávanie, ktoré bolo následne uznesením odročené na 4. november 2003 za účelom výsluchu znalca Ing. J. F. Na pojednávaní 4. novembra 2003 krajský súd rozsudok okresného súdu z 8. októbra 2001 uznesením zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis v tejto veci bol okresnému súdu doručený 2. januára 2004.

Uznesením z 15. januára 2004 okresný súd v predmetnej veci ustanovil znalca Ing. J. F. Na základe pokynu zákonného sudcu z tohto dňa boli uznesenia zo 4. novembra 2003 a 15. januára 2004 zaslané právny zástupcom účastníkov konania, a súčasne okresný súd zaslal výzvu Správe katastra P. (ďalej len „správa katastra“) na predloženie výpisu z listu vlastníctva týkajúceho nehnuteľnosti patriacej do predmetu konania. Správa katastra odpovedala na výzvu okresného súdu podaním doručeným mu 26. februára 2004. Na

základe pokynu sudcu zo 16. apríla 2004 okresný súd vyzval znalca na podanie znaleckého posudku. Podľa úradného záznamu spísaného 7. júna 2004 znalec Ing. J. F. okresnému súdu oznámil, že znaleckú úlohu nespĺnil z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti a znalecký posudok bude môcť najskôr predložiť 14. júna 2004. Znalecký posudok bol napokon okresnému súdu doručený 14. júna 2004 a vyúčtovanie znalečného 28. júna 2004. Na základe pokynu sudcu z 28. júna 2004 bol tento znalecký posudok doručený právnym zástupcom účastníkov konania spolu s výzvou, aby sa k nemu vyjadrili. Právny zástupca žalovaného vyjadrenie k znaleckému posudku doručil okresnému súdu 2. augusta 2004.

Vo veci konajúci sudca pokynom z 11. augusta 2004 nariadil na 3. septembra 2004 pojednávanie v predmetnej veci. Sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním doručeným okresnému súdu 17. augusta 2004 požiadala o odročenie pojednávania na neurčito, s tým že prebiehajú rokovania o spoločnom odpredaji rodinného domu a potom je možný predpoklad vyporiadania BSM dohodou.

Pojednávanie konané 3. septembra 2004 bolo okresným súdom odročené na 22. september 2004 za účelom opätovného predvolania právnej zástupkyne sťažovateľky.

Podaním z 21. septembra 2004 právny zástupca žalovaného po dohode s právnou zástupkyňou sťažovateľky požiadal o odročenie pojednávania. Okresný súd následne pojednávanie konané 22. septembra 2004 odročil na neurčito s tým, že účastníkom konania dal lehotu 30 dní na uzavretie mimosúdnej dohody. Podaním zo 16. novembra 2004 vyzval okresný súd právnou zástupkyňu sťažovateľky, aby mu oznámila stav rokovaní o uzavretí mimosúdnej dohody medzi účastníkmi konania. Podaním z 23. novembra 2004 bolo právnou zástupkyňou sťažovateľky okresnému súdu oznámené, že spomínané rokovania prebiehajú a je predpoklad, že dôjde k uzavretiu mimosúdnej dohody.

Uznesením z 31. januára 2005 okresný súd priznal znalcovi Ing. J. F. znalečné. Pokynom sudcu zo 16. marca 2005 bolo v predmetnej veci nariadené pojednávanie na 18. apríl 2005. Podaním doručeným okresnému súdu 4. apríla 2005 sťažovateľka požiadala prostredníctvom svojej právnej zástupkyne o prerušenie konania do 1. septembra 2005.

Okresný súd následne pojednávanie 18. apríla 2005 odročil na neurčito s tým, že žalovaný bude prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvaný, aby mu oznámil, či súhlasí s podaným návrhom na prerušenie konania. Právny zástupca žalovaného na výzvu súdu zo 17. mája 2005 odpovedal podaním doručeným 25. mája 2005, v ktorom súdu navrhol, aby vo veci konal, nariadil pojednávanie a rozhodol.

Pokynom vo veci konajúceho sudcu z 1. júna 2005 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 4. júl 2005. Podaním doručeným 7. júna 2005 právna zástupkyňa sťažovateľky ospravedlnila svoju neúčast' na ňom z dôvodu čerpania plánovanej dovolenky mimo územia Slovenskej republiky. Okresný súd následne 9. júna 2005 nový termín pojednávania určil na 31. august 2005. Pojednávanie konané v tento deň bolo uznesením odročené na neurčito a okresný súd v ňom účastníkov konania zaviazal k splneniu povinností v ňom určených. Sťažovateľka svoje námietky proti znaleckému posudku z 26. apríla 2004 okresnému súdu doručila 6. septembra 2005. Okresný súd výzvou z 22. septembra 2005 vyzval žalovaného, aby mu zaslal listinné dôkazy vyžiadané na poslednom pojednávaní a súčasne ďalšou výzvou z tohto dňa požiadal správu katastra o zaslanie listu vlastníctva na nehnuteľnosť patriacu do BSM. Žalovaný na túto urgenciu okresného súdu odpovedal podaním doručeným 12. októbra 2005.

Dňa 21. októbra 2005 zákonný sudca nariadil pojednávanie na 21. novembra 2005. Správa katastra odpovedala na výzvu okresného súdu podaním doručeným 4. novembra 2005. Pojednávanie konané 21. novembra 2005 bolo okresným súdom odročené na neurčito za účelom vykonania ďalšieho znaleckého dokazovania (sťažovateľka na ňom vzniesla námietku zaujatosti proti ustanovenému znalcovi Ing. J. F.). Podľa úradného záznamu spísaného v tento deň po skončení pojednávania účastníci konania a ich právni zástupcovia požiadali o poskytnutie lehoty 14 dní, v rámci ktorej sa pokúsia uzatvoriť mimosúdny zmier.

Okresný súd výzvami identického obsahu adresovanými právnym zástupcom účastníkov konania zo 16. januára 2006 požiadal, aby mu v lehote 7 dní oznámili, či došlo medzi nimi k uzavretiu mimosúdnej dohody. Podaním doručeným súdu 25. januára 2006

právna zástupkyňa sťažovateľky okresnému súdu oznámila, že k uzavretiu mimosúdnej dohody nedošlo a súčasne požiadala o ustanovenie nového znalca v konaní.

Uznesením z 2. februára 2006 okresný súd rozhodol, že znalec Ing. J. F. nie je vylúčený zo znaleckého dokazovania nariadeného uznesením z 15. januára 2004. Právny zástupca žalovaného podaním doručeným 30. januára 2006 okresnému súdu oznámil, že k uzavretiu mimosúdnej dohody v predmetnej veci nedošlo. Proti uzneseniu z 2. februára 2006 podala sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie, ktoré doručila súdu 10. februára 2006. Spis bol následne na základe pokynu sudcu z 13. februára 2006 doručený krajskému súdu 9. marca 2006.

Pokynom vo veci konajúceho sudcu krajského súdu zo 14. marca 2006 bolo podané odvolanie zaslané žalovanému, aby sa k nemu vyjadril. Uznesením zo 7. júna 2006 (právoplatným 31. júla 2006) krajský súd uznesenie okresného súdu z 2. februára 2006 potvrdil. Spis v predmetnej veci bol vrátený okresnému súdu 10. júla 2006. Na základe pokynu sudcu z 13. júla 2006 okresný súd zaslal účastníkom konania uznesenie zo 7. júna 2006 a výzvu znalcovi Ing. J. F. na doplnenie znaleckého posudku s prihliadnutím na námietky účastníkov.

Znalec Ing. J. F. okresnému súdu podaním doručeným 5. septembra 2006 oznámil, že došlo k prevodu dotknutej nehnuteľnosti účastníkmi konania na ich syna a tým by sa mali otázky ohľadne tejto nehnuteľnosti vyriešiť.

Právna zástupkyňa sťažovateľky podaním doručeným 13. septembra 2006 okresnému súdu oznámila, že 10. augusta 2006 došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody medzi účastníkmi konania a súčasne požiadala o zastavenie konania v tejto veci.

III.

1. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov...“

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Otázku existencie zbytočných prieťahov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietanom porušení práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

A) Predmetom posudzovaného konania vedeného okresným súdom je návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z obsahu súdneho spisu, z vyjadrení sťažovateľky a okresného súdu ani z nimi predložených na vec sa vzťahujúcich listín ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť, svedčiacu o právnej zložitosti veci. Po skutkovej stránke však možno konštatovať, že v danom prípade ide o vec skutkovo zložitú vyžadujúcu si vykonanie rozsiahlejšieho dokazovania, ktoré môže spôsobiť predĺženie konania, najmä v prípade ako je tento, keď predmetom konania je vyporiadanie rozsiahleho majetku patriaceho do BSM a zistenie skutkového stavu je závislé od vypočutia svedkov, zabezpečenia viacerých znaleckých posudkov a pod. Ústavný súd spomínanú skutkovú

zložitost' veci, ktorá v tomto prípade taktiež výrazne prispela k predĺženiu konania v tejto veci, pri svojom rozhodovaní zohľadnil.

B) Pri hodnotení správania sťažovateľky ako účastníčky konania, resp. správania jej právnej zástupkyne v tomto konaní ústavný súd zistil, že sťažovateľka, ako aj jej právna zástupkyňa v priebehu konania viackrát využili svoje procesné práva a požiadali o ospravedlnenie ich neúčasti na pojednávaní (napr. ospravedlnenie právnej zástupkyne sťažovateľky z neúčasti na pojednávaní 27. apríla 1997 z dôvodu kolízie pojednávaní až podaním doručeným 25. apríla 1997, žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľky o odročenie nariadeného pojednávania a nariadenie nového pojednávania až po 6. auguste 1997 doručená okresnému súdu 25. júna 1997, ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní 7. júna 2005), ďalej podali viacero žiadostí o poskytnutie lehoty na uzavretie mimosúdnej dohody, k uzavretiu ktorej však napokon medzi účastníkmi konania došlo až 10. augusta 2006 (žiadosť doručená okresnému súdu 8. júna 2001, žiadosť prednesená na pojednávaní konanom 17. augusta 2004, žiadosť doručená okresnému súdu 21. septembra 2004, oznámenie o prebiehajúcich rokovaní o uzavretí mimosúdnej dohody z 23. novembra 2004, žiadosť o prerušenie konania zo 4. apríla 2005, žiadosť prednesená na pojednávaní 21. novembra 2005), sťažovateľka taktiež podaním doručeným 25. januára 2006 podala prostredníctvom svojej právnej zástupkyne námietku zaujatosti voči ustanovenému znalcovi a následne aj odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 10. februára 2006, ktorým nevyhovel jej námietkam proti znalcovi. V dôsledku predmetných procesných úkonov sťažovateľky došlo k výraznému predĺženiu konania v tejto veci a ústavný súd k tejto skutočnosti taktiež pri svojom rozhodovaní prihliadol.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju judikatúru, v rámci ktorej už vyslovil, že za neodstránenie stavu právnej neistoty v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníka konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takom prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (II. ÚS 52/99, III. ÚS 255/05).

C) Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Ústavný súd konštatuje, že konanie, ktoré je predmetom posúdenia, začalo už 30. júla 1996, keď bola žaloba s'ťažovateľky o vyporiadanie BSM okresnému súdu doručená a do dňa podania ústavnej s'ťažnosti nebolo právoplatne rozhodnuté. Na ťarchu okresného súdu však možno započítať zodpovednosť za vznik priet'ahov v tomto konaní iba v čase, keď okresný súd mal spisový materiál v tejto veci k dispozícii a bol príslušný na jej prerokovanie a rozhodnutie. Podľa zistenia ústavného súdu v priebehu tohto konania bol v dôsledku procesných úkonov účastníkov konania i súdu spis v tejto veci viackrát predložený krajskému súdu na jeho rozhodnutie, napr. krajský súd v predmetnej veci konal v období od 11. septembra 1996 do 23. januára 1997 (4 mesiace) v dôsledku zákonným sudcom podaného návrhu na jeho vylúčenie z prerokovanie tejto veci, v období od 16. júna 1999 do 23. augusta 2000 (viac ako 14 mesiacov), keď krajský súd rozhodoval o podanom odvolaní žalovaného proti uzneseniu z 20. augusta 1999 o zamietnutí predbežné opatrenia, v období od 23. augusta 2002 do 2. júna 2004 (viac ako 21 mesiacov), keď krajský súd v tejto veci rozhodoval o odvolaní žalovaného proti rozsudku z 8. októbra 2001, v období od 9. marca 2006 do 7. júna 2006 (3 mesiace), keď krajský súd rozhodoval o s'ťažovateľkou podanom odvolaní proti uzneseniu z 2. februára 2006, ktorým zamietol námietku zaujatosti proti znalcovi (čas, keď bol spis v tejto veci predložený krajskému súdu predstavuje teda spolu v tomto konaní obdobie trvajúce viac ako 42 mesiacov, t. j. 3 roky a 6 mesiacov).

Podľa zistenia ústavného súdu okresný súd v tomto konaní rozhodoval o množstve procesných úkonov účastníkov konania, ktorí v rámci konania využívali svoje práva (napr. žalovaný vzniesol voči znalcovi podaním doručeným 16. októbra 1998 námietku zaujatosti, podal návrh na vydanie predbežného opatrenia 9. júla 1999, námietku zaujatosti voči ustanovenému znalcovi opätovne vzniesol podaním doručeným 6. decembra 2000, odvolal sa proti rozsudku okresného súdu z 8. októbra 2001; správanie s'ťažovateľky v tomto konaní je popísané vyššie).

V postupe okresného súdu v tejto veci ústavný súd nezistil žiadne významnejšie obdobia nečinnosti, avšak celkovú dobu tohto konania podľa neho nemožno vo vzťahu k sťažovateľkinmu právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy považovať za primeranú.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že v prípade, že v preskúvanom konaní nezistil žiadne významnejšie obdobia nečinnosti okresného súdu, ktoré by sami o sebe odôvodňovali vyslovenie záveru o porušení práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a celkovú dobu konania pred okresným súdom nemožno vo vzťahu k tomuto právu považovať za ospravedlniteľnú, na vyslovenie záveru o porušení sťažovateľovho práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa názoru ústavného súdu postačuje len poukázať na okolnosti, ktoré prispeli k celkovej dĺžke konania. (III. ÚS 107/04)

K zbytočným priet'ahom v súdnom konaní môže dôjsť nie len nekonaním príslušného súdu, ale aj nesprávnou (neefektívnou) činnosťou súdu, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníka súdneho konania vo veci, s ktorou sa na súd obrátil (II. ÚS 2/01).

Podľa zistenia ústavného súdu bolo preskúvané konanie poznačené aj ojedinelou nedôslednou činnosťou okresného súdu súvisiacou predovšetkým s postupom pri určovaní úloh ustanovenému znalcovi, pri vykonávaní procesných úkonov súdu súvisiacich s odvolaním podaným žalovaným pred predložením spisu krajskému súdu na rozhodnutie o ňom, ako aj pri rekonštrukcii spisu (zápisnica o rekonštrukcii spisu bola vypracovaná až po vrátení spisu z krajského súdu). Ústavným súdom nebol zistený z predmetného spisu dôvod, prečo okresný súd nenechal vypracovať znalecké posudky za účelom ohodnotenia nehnuteľností i hnutel'ných vecí, ktoré sú predmetom tohto konania paralelne, hoci vzhľadom na rozsiahlosť vyporiadavaného majetku by takýto postup mohol prispieť k skráteniu celkovej doby konania.

S ohľadom na vyššie uvedené podľa ústavného súdu nemožno dobu predmetného konania vedeného na okresnom súde považovať za ústavne akceptovateľnú vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto dospel k záveru, že uvedené právo sťažovateľky bolo porušené.

2. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd zistil, že nečinnosťou okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Právna zástupkyňa sťažovateľky podaním doručeným 13. septembra 2006 okresnému súdu oznámila, že 10. augusta 2006 došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody medzi účastníkmi konania a súčasne požiadala o zastavenie konania v tejto veci.

Keďže z uvedeného procesného úkonu sťažovateľky vyplýva, že jej stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádzala, bol v dôsledku uzavretia dohody medzi účastníkmi konania odstránený, ústavný súd jej sťažnosti v časti, v ktorej žiadala, aby okresnému súdu prikázal konať vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 921/96 bez prietáhov, nevyhovel.

3. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala aj o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 60 000 Sk, ktoré odôvodnila stavom právnej neistoty, ako aj nemožnosťou disponovať a nerušene užívať podstatnú časť jej majetku pre neustále konflikty so žalovaným po dobu takmer desiatich rokov, pričom uvedená situácia má nepriaznivý vplyv i na jej psychiku.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda boli porušené, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Pretože porušenie základného práva sťažovateľky, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľke sumu 20 000 Sk. Táto suma zohľadňuje skutkovú zložitost' predmetu konania okresného súdu, správanie sťažovateľky, postup okresného súdu v tomto konaní a aj s nimi spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd vo zvyšnej časti uplatnenému primeranému finančnému zadosťučineniu v návrhu sťažovateľky nevyhovel.

3. Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojej sťažnosti žiadala priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré bližšie nešpecifikovala.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1, § 11, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred ústavným súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, v zásade nie je ocenený peniazmi.

Ústavný súd právnej zástupkyňi sťažovateľky za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2006 (príprava a prevzatie veci a písomné podanie na súd) priznal odmenu vo výške 5 002 Sk vrátane úhrady režijného paušálu vo výške 300 Sk, spolu teda vo výške 5 302 Sk.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2006